

NELEHKÝ ŽIVOT NAZARETSKÉ RODINY

Je běžné považovat za ideál křesťanské rodiny pokojný a vydařený život nerušený nenadálými událostmi. Vždyť také “pokojný život” je znamením Božího požehnání, ne?

BŮH VYTVOŘIL CESTU TAM, KDE NEBYLO CESTY

Rodina nazaretská nám ukazuje trochu jiný “ideál”: její život nebyl vůbec jednoduchý, bez problémů. Ba naopak. Od začátku do konce problémy byly ... a jaké! Už jen “divné početí”: unesl to Josef se stoickým klidem? Ne tak úplně: chtěl přece Marii propustit. A pak úklady dítěti, únik do Egypta, návrat a opět strach o budoucnost. Problémy byly, skoro by se dalo říct, že větší než v mnoha jiných rodinách. Nepřehlédněme však, že Josef a Maria se nikdy nenechali “determinovat” těmito nesnázemi, ale zůstali otevřeni pro Boží “cestu”: a vyplatilo se jim to. Bůh totiž vytvořil cestu tam, kde nebylo cesty.

BŮH JAKO SOUČÁST RODINY

Z toho je trochu patrné, že rodina nazaretská neměla “tři členy”, ale spíš čtyři: tím čtvrtým byl samotný Bůh. A mezi nimi nebyl “hostem”, ale skutečným členem, který “měl, co říct” do konkrétních problémů a plánů. To se mohlo uskutečnit díky otevřenosti Marie i Josefa: oba vytvořili pro Boha prostor nejen “slovy”, ale hlavně jasným postojem. Postavili Boha do středu své rodiny: od něj si nechali “nabourat” vlastní plány (Maria a Josef zřejmě zpočátku počítali s “normálním manželstvím”, asi neplánovali nucený odchod ze své země a pobyt v Egyptě coby “exulanti”). Bůh nepřinesl vždy “klídek” do jejich životů: ani na začátku, ani později.

NELEHKÝ, ZATO POŽEHNANÝ ŽIVOT

Rodině nazaretské nebyl přisouzen lehký život, ale zato požehnaný: už samotná Maria chválí Boha za jeho divy a velké milosti v Magnifikat. A právě toto vědomí Boží blízkosti jim dodával sílu přestát všechny nepříjemnosti. V těch těžkostech se jim Bůh osvědčil jako “Bůh s námi”, jako Bůh, který nenechává tonout “v bahně” problémů, ale podává svoji pomocnou ruku. A tento Bůh “Emanuel” je stejný pro ně tak jako pro nás: včera jako dnes.

(Angelo Scarano, převzato z www.pastorace.cz)